

dagssamlingen 1920—21 ske en samlet Forelæggelse af alle Love om Godtgørelse for Kontorhold, og der skulde da herefter forelægges Forslag til en 5-aarig Kontorholdslov for Stiftsøvrighederne.

Det vil imidlertid paa Grund af den Forandring i Arbejdet, der har fundet Sted hos Stiftsøvrighederne siden 1ste Oktober 1919, ikke i Øjeblikket være muligt at overse, hverken hvad Udgiften til Personalet eller til Kontorfornødenheder i øvrigt vil andrage. Ved oftnævnte Lovs Ikrafttræden indgaar i Modsætning til tidligere de fleste af Præsteembedernes Indtægter til Stiftsøvrighederne, ligesom Udgifterne afholdes gennem disse. Tilbage ved Embederne er dog fremdeles et Antal af Hjemmeindtægter og Udgifter, hvilket bevirker, at der aarligt for hvert Embede maa foretages en Efterregulering af, hvad hver enkelt Præst har oppebaaret af Indtægter og afholdt af Embedsudgifter. Den ved samme Lov indførte Nyordning har endvidere som helt nyt Omraade medført Arbejdet med Kirkeskatten og Fastsættelse af Kirkebetjentenes Lønninger. Lovene om Afløsning af Grundbyrder og om Salget af Præstegaardsjorderne har ogsaa paaført Stiftsøvrighederne et betydeligt forøget Arbejde. Det samme er Tilfældet med de selvejende Kirker, der paa Grund af de nuværende Prisforhold i stadigt større Omfang kræver Ligning paa Menigheden og derfor et mere indgaaende Tilsyn fra Stiftsøvrighedernes Side end tidligere. Arbejdet paa de fornævnte Nyomraader ligger dog endnu ikke saa fast, at man kan sige, hvor meget den faste Forøgelse af Arbejdet udgør. For et enkelt Omraade som Afløsning af Grundbyrderne vil Arbejdet efter en Aarrække aftage.

Under de foran fremhævede Omstændigheder er der, som det maatte ventes,

fra Stiftsøvrighedernes Side fremsat Krav om betydelig Forhøjelse af de nuværende Vederlag, ikke alene paa Grund af selve Arbejdets Stigning, men navnlig ogsaa under Hensyn til Dyrtiden, der bevirker, at det er aldeles umuligt at faa tilstrækkeligt uddannet Personale med de Lønningsbeløb, der hidtil er stillet til Raadighed. Personalets Lønkrav gaar nu i alt væsentligt ud paa, at der ydes samme Løn som for tilsvarende Arbejde i Statens Tjeneste, et Krav, som Ministeriet i ethvert Fald for en Del af Stillingernes Vedkommende maa anse for rimeligt. Skulde man derfor i Øjeblikket for 5 Aar fastsætte Stiftsøvrighedernes Vederlag for Kontorudgifter, vilde det være nødvendigt for ikke at udsætte de paagældende Embedsmænd for store personlige Udgifter ved Driften af deres Kontorer at fastsætte saa store Beløb til hver enkelt, at man med Sikkerhed kunde regne med, at disse Beløb var tilstrækkelige. En saadan Fastsættelse vilde meget sandsynligt blive til Skade for Staten.

Under Hensyn til det foran anførte maa Ministeriet finde det mere hensigtsmæssigt i en Prøvetid af 3 Aar at faa Bemyndigelse til at lade de omhandlede Udgifter afholde paa de aarlige Finanslove, for at man i denne Tid kan indhøste de nødvendige Erfaringer til Fastsættelsen af bestemte Kontorholdsbeløb.

Sluttelig skal man bemærke, at en Ordning som den foreslaaede svarer til, hvad der ved Retsplejelovens § 472 for 2 Aar blev fastsat for Kontorholdsvederlagene til Dommerne og Politimestrene, hvilken Ordning, efter hvad der er Ministeriet bekendt, af lignende Grunde som foran nævnt, søges forlænget for et Tidsrum af 3 Aar.